

Esquerra Republicana de Catalunya - Els Verds

Xavier Sàez

Per la pau i la multiculturalitat: no a la guerra

L'altre dia estàvem sopant una colla de persones, totes de Lleida i catalonoparlants. Algú va fer notar que la majoria dels qui érem allà no eren nascuts a la ciutat. Després vam comprovar que nascuts a Lleida i amb pare i mare també, no n'hi havia cap. Vam començar a parlar, llavors, dels nostres àmbits de relació, de la gent que coneixíem. La tònica es mantenia. Conclusió: efectivament, Lleida és ciutat mestissa, de primera o segona generació; qui no ha nascut a Almenar, Igualada o Torres, ho ha fet a la Franja, Extremadura o Oleiros. I dels nascuts a Lleida, quants som els qui tenim com a mínim un progenitor de fora ciutat?

La Paeria ha de treballar establint ponts de diàleg entre col·lectivitats; mai, posant més llenya al foc

Ara els temps han canviat. Ara rebem gent, també, d'aquests llocs, però també d'altres. Ja no es tracta només d'un poble diferent, ni d'una llengua o cultura diferents. Ara s'hi suma el color de la pell, la religió, el substrat cultural... Sempre, però, hem de recordar que parlem de persones. I a aquestes persones els hem d'oferir i exigir els mateixos drets i obligacions que a tothom, conscients que com més grans siguin les diferències d'origen més esforç cal fer de totes bandes per facilitar la integració. Passa, però, que massa sovint a aquests nous ciutadans de Lleida els exigim les obligacions abans de donar-los qualsevol dret, error de la mateixa magnitud que el contrari. En el fons només es tracta que sense renunciar al que són al més aviat possible puguin ser ciutadans i ciutadanes de Lleida, amb la nostra llengua i la seva cultura com a part del seu bagatge més ampli.

Partit Popular

Pilar Arnalot

Solidaritat i integració

Un dels fenòmens socials més importants que es va iniciar a l'última dècada del segle XX va ser, i ho és avui en dia, la immigració, a les nostres comarques, i més concretament a la nostra ciutat.

Una de les principals virtuts que caracteritzen als lleidatans és que som gent molt oberta amb tots els que volen integrar-se a la nostra ciutat, perquè des de sempre hem estat solidaris amb els que en aquesta vida han hagut de marxar de les seves terres per raons econòmiques, polítiques i socials, i han arribat a Lleida amb l'esperança de trobar un lloc acollidor per arrelar.

Vull recordar als nostres amics i familiars que en el seu dia van deixar la nostra terra i van emigrar a països que els eren estranys al principi, però poc a poc es van anar introduint en les societats que els van acollir, malgrat els entrebanys que la nova vida els comportava. Solament per aquesta raó nosaltres hauríem d'actuar i de fet ja ho fem, amb la mateixa solidaritat amb la qual van ser tractats.

Solidaritat i integració són dues eines irrenunciables i insubstituïbles

Solidaritat és respectar els costums, creences, cultures dels que acollim, alhora que hem de saber aprofitar l'enriquiment que representa aquesta multiculturalitat. La nostra solidaritat té una contrapartida, la plena integració, que significa el coneixement i respecte de les nostres tradicions, costums, la nostra forma de vida. Solidaritat i integració són dos eines irrenunciables i insubstituïbles per aconseguir un món més just, on puguem caber-hi tots, sense que ningú sobri. De tots nosaltres en depèn.

Convergència i Unió

Marta Alòs

Multiculturalitat: una nova convivència

Només cal passejar una estona pel centre històric de la nostra ciutat per comprovar fins a quin punt la geografia humana ha canviat a Lleida. La diversitat de races esclata amb tots els seus colors, sabors i olors aportant un nou model de societat lleidatana que ha enriquit les nostres vides. Lleida és una de les moltes ciutats on conviuen una població autòctona, amb la seva cultura, i d'altres poblacions més recents, que porten tradicions diferents: una multiculturalitat que, tractada amb prudència i serenitat, pot donar bons fruits però que, mal gestionada, podria crear tensions que influeixen en el comportament de la gent, l'atmosfera social i el debat polític.

Seria bo que les ciutats receptores signéssim un "Protocol de tolerància"

La frase clau per a una bona convivència podria ser el respecte a la diversitat; la reciprocitat: que els nouvinguts facin seva la ciutat que els acull -amb tot el que això comporta, com és el cas de la llengua catalana -i que la ciutat aculli amb generositat aquests col·lectius disposats a conviure dins les normes del respecte i la convivència. Seria aconsellable que les ciutats receptores signéssim un protocol de tolerància, un acord escrit on els deures i drets d'uns i d'altres fossin el marc per a una vida futura de convivència i de pau. Un compromís ferm de tolerància nascut en la munió de cultures. Cal sumar pel bé de les futures generacions. Deia David Ben Gurion que "Tots els experts són experts del passat. No hi ha experts del futur". L'èxit de la multiculturalitat serà la integració de tots els col·lectius nouvinguts a la terra que els acull i definir el marc convivencial.

Iniciativa per Catalunya - Verds

Francesc Pané

De qui és, allò que posseïm?

"Ell és qui va crear per a vosaltres tot el que hi ha a la terra." (Alcorà. 2, 29).

"Vàrem dir: "Adam! Habita amb la teva esposa en el Jardí i mengeu-hi quant i on vulgueu..." (Alcorà. 2, 35)

"I Déu va beneir-los i els va dir: "Sigueu fecunds i multipliqueu-vos i infleu la terra i governeu-la...". (Èxode. 1, 28-29)

"Benaventurats els que treballen per la pau, perquè seran anomenats fills de Déu" (Mt. 5. 9-10)

De qui és la terra? La terra que anomeno "meva", de qui és? Les geleres del casquet polar, a qui pertanyen? De qui són els oceans i el cel que fa ploure sobre el mar?

La terra del Brasil, qui la posseeix de veritat? De qui són les terres que cultiven els camperols de l'Equador, de Colòmbia, d'El Salvador? A qui pertany el petroli que s'extreu a Veneçuela, a Kuwait o a l'Iraq? De qui són les llavors de panís que han plantat a Califòrnia o a Missouri amb llavors transgèniques? De qui és el petroli vessat a Galícia? I la pena dels gallecs, és només la "seva" pena?

La meva cultura és meva. I la cultura dels nepalesos és la seva. Però, només són "meva" i "seva", la cultura d'ells i la meva? I la fe d'Ahmed, la d'Indira i la d'Itzac, i la de Francesc Xavier, són només seves? La vall de Boí és patrimoni dels catalans, només? La meva sang duu sangs antigues, prehistòriques. I també la teva. Totes les sangs han vingut a la meva sang i a la sang teva. I els regadius del meu país són tan antics com Roma, o tan vells com el "Masquian" dels àrabs.

Parlo amb la meva llengua i vull que la meva llengua sigui instrument de parla de tots els que conviuen en aquesta terra que és meva i de tots els que hi cabrem. I em dol que el meu saber no abasti tantes llengües com llengües poblen la terra.

Ningú no té dret a robar-me ni el pa ni la llengua. Però no posseeixo –tot sol- el pa i la llengua. El pa és comunió i la llengua meva i la dels altres són comunió, perquè és el vent que escampa les paraules per la terra tota, i les llavors del blat, i les flames amb què es cou el pa i s'escalfa el cor que parla.

Partit dels Socialistes de Catalunya

Pilar Castillo

Cohesió i diversitat ciutadana

Les societats modernes es caracteritzen a nivell cultural i, a grans trets, pel seu caràcter dinàmic. Justament aquest tret ens pot permetre afavorir les relacions de tolerància i de contacte cultural a les nostres ciutats.

El pluralisme cultural com a model d'organització social ens ofereix la possibilitat de conuiu harmoniosament en societats amb grups diferents sense que hagin de perdre la seva cultura o identitat. Des d'aquesta perspectiva, la diversitat cultural es valora com a positiva i enriquidora, i busca vies per tal que les persones s'entenguin i interactuin a partir del respecte a les diferències.

Des de l'Ajuntament de Lleida estem treballant amb les propostes i iniciatives ciutadanes que van en la direcció de defensa de la igualtat i en contra del racisme

La diversitat cultural a Lleida és ben palesa. A la ciutat, com a resultat de les migracions internes dels anys 50 i 60 i, actualment, de les darreres onades migratòries internacionals coexisteixen diferents cultures.

Des de l'Ajuntament de Lleida s'ha apostat per una política d'acceptació i respecte de les diferències culturals, des del tracte d'igualtat i la no-discriminació. Aquest és un repte difícil que tenim en les societats d'avui. No hi ha models preconcebuts, sinó que cal fer l'esforç de cercar estratègies que s'adiguin a la nova configuració de les nostres comunitats.

Davant d'això estem treballant amb les propostes i iniciatives ciutadanes que van en la direcció de defensa de la igualtat i en contra del racisme, per tal d'aconseguir plegats els canvis que possibilitaran una ciutat més cohesionada i plural.

L'Ajuntament, a partir del treball continuat que realitza en l'àmbit de la participació, està preparant una Setmana de la Diversitat Cultural que amb la col·laboració de diferents entitats ciutadanes, facilitarà espais de coneixement, aproximació i intercanvi cultural mostrant el gran potencial pluriculturalitat de Lleida i la riquesa que això comporta.

FAVLL (Federació d'Associacions de Veïns de Lleida)

Kader Habbouche

La convivència entre autòctons i immigrants

Cal parlar tant de multiculturalitat o millor de realitats socials, legals, de vivenda, de marginació...? A l'hora de reflexionar sobre allò que ens envolta sempre donem prioritat a algun aspecte davant d'altres. Com a immigrant crec que per parlar d'immigració s'està produint un excés de voler entendre les dificultats de la convivència des de la cultura i no des d'altres àmbits.

Sovint es parla de desconeixement mutu, quan tots sabem que el fet de conèixer gent d'arreu és una realitat per a tots nosaltres

Si parreu amb les persones immigrades i els pregunteu sobre les dificultats en què es troben, tot i que de vegades us comentaran "anècdotes" de xoc cultural, els més freqüent és

que tinguem dificultats en documentació i habitatge.

Un cop superades aquestes qüestions, la nostra vida esdevé la mateixa d'un lleidatà, sense oblidar que continuem en inferioritat de drets: no podem votar, no podem conduir amb el carnet del nostre país, la majoria no podem treballar segons la titulació professional del nostre país d'origen... Una altra qüestió important és la constant criminilització que patim pel simple fet de ser immigrants i que se'ns fa responsables de tots els mals del país, oblidant que nosaltres no fem les lleis ni tenim poder per canviar gairebé res.

Per acabar, vull dir que, al marge d'interessos diversos i per damunt de les dificultats, les persones d'aquí i les d'allà el que volem és viure en PAU i sino ho aconseguim haurem fracassat tots: els d'aquí i els d'allà.

Orfeó Lleidatà

Miguel Àngel Soriano-Montagut

Música, coneixement mutu i convivència

La nostra societat està vivint un fet de gran importància. La presència cada cop més evident de persones d'altres països i cultures en el nostre entorn esdevé en aquests moments un gran repte: contribuir a la integració en un sol país, fent d'aquesta diversitat una mútua experiència enriquidora per a tothom.

L'Orfeó Lleidatà al llarg de més de 100 anys d'història ha estat sempre una entitat compromesa i amb voluntat de servei. La música és una part important de la manera de fer i de sentir de cada poble i una bona eina per facilitar el coneixement mutu, que és la base de la convivència. Per això, des de l'escola de música de l'Orfeó es va endegar el projecte "Un món de

música", en què es va implicar persones i músics de diferents procedències per aprofundir en l'àmbit de la interculturalitat.

La música pot ajudar a establir ponts de comunicació i diàleg entre les diferents cultures que comencen a conviure

En una experiència pionera, més de 1.500 nens i nenes de les escoles de la nostra ciutat han pogut descobrir i gaudir, amb tallers realitzats als mateixos centres educatius, d'aquesta diversitat cultural cada cop més present en el nostre entorn. La música esdevé així un bon punt de partida en el llarg i difícil camí de la convivència.